

بیوپلاستیک‌ها و اقتصاد چرخشی، دو محور آینده صنعت پتروشیمی ایران هستند. مواد پلیمری نوین که منشأ زیستی یا قابلیت تجزیه دارند، می‌توانند جایگزین پلاستیک‌های فسیلی شوند؛ اما موفقیت آن‌ها به زیرساخت‌های مدیریت پسماند و استانداردهای واقعی وابسته است. همزمان، دیجیتال‌سازی و اقتصاد چرخشی مسیر تولید را از مدل سنتی خوراک ارزان و صادرات حجمی به سمت بهره‌وری پایدار، کاهش ضایعات و انطباق با الزامات بازار هدایت می‌کنند. با ترکیب این رویکردها، ایران می‌تواند فشار ناشی از محدودیت‌های خوراک و نوسان‌های ارزی را کاهش دهد، کیفیت محصول را ارتقا دهد و در بازارهای داخلی و جهانی مزیت رقابتی واقعی ایجاد کند.

